

A főispán a tanya népei között

— Baromfiállítás Alsótanyán. —

(Saját tudósítónktól.) Ünnepe volt vasárnap az Alsótanya gazdaközönségének. A Szegedi Gazdasági Egyesület Alsóközponton baromfiállítást rendezett, amely ezuttal a szokásos kereteken jóval felülemelkedett. Maga a kiállítás is értékes és nivós munka volt; ami pedig még becsesebbé teszi a gazdák munkásságának elismerésével az, hogy megjelent a kiállításon Cicatricis Lajos dr. főispán és meleg szavak kíséretében biztította a tanya népét további szorgoskodásra, melynek eredményét az ő támogatása biztosítani fogja.

Cicatricis Lajos dr. főispán ezzel az alkalommal kereste először a közvetlen érintkezést a tanyai gazdaközönséggel. A főispán már régóta készült az alsótanyai gazdákat otthonukban meglátogatni, mert ez a széleslátókörű, nagy energiájú ember, akinek figyelme mindenre kiterjed, ami a város érdekében van, felismerte azt a fontosságot, amelyet a tanyai gazdálkodásnak tulajdonítani kell.

A főispán fogadtatása a tanyán méltóképen kidomborítja azt a jelentőséget, amit a gazdák éreztek e szíves látogatás alkalmából. Már az első érintkezés során észlelhető az a barátságos bizalom, amellyel a gazdák viselkednek Cicatricis Lajos dr. iránt, aki beszéde során kifejtette, hogy mindig támogatója és elősegítője lesz a gazdák munkásságának.

Az ünnepről részletes tudósításunk itt következik:

A baromfi kiállítást a mórakalmi alosztály helyiségében tartották meg kiváló sikerre. A nagy téres udvaron 200 vasketrec és 35 baromfi udvar zsufolásig meg volt töltve ezernél több és szebbnél-szebb fajbaromfi-val. E kiállítás megmutatta, hogy Alsótanyán a baromfi tenyésztés rohamosan fejlődik s magas színvonalon áll.

A főispán fél tíz órakor érkezett a kiállítás színhelyére Bokor Pál h. polgármester, Somogyi Szilveszter dr. főkapitány, Szalay József dr. h. főkapitány, Bagári Kálmán gazdasági felügyelő, Simkó Elemér dr. városi ügyész és Temesváry Géza dr. rendőrkapitány kíséretében. A Szegedi Gazdasági Egyesület képviselőjében Gerle Imre dr., Pataky János, Lichtenegger Gyula, Rácz Antal, Ujlaki Antal, Temesváry József, László Zoltán, Tomko János, Kail Ferenc és Herbech Lajos jelentek meg. A kiállítás bejáratánál több száz gazda élén Magyar Péter fogadta a vendégeket és rövid beszédben, lelkesen üdvözölte. Mikor a főispán kíséretével bevonult a kiállítás színhelyére, megnyitották a főkaput s a gazdaközönség egyszerre megtöltötte a kiállítás téres helyiségeit.

Bokor Pál a szegedi gazdasági egyesület elnöke lelkes beszédben kérte fel a főispánt a kiállítás megnyitására. Nem időszzerű — ugymond — a mostani aggodalmas és vészes időkben gazdaünnepeket rendezni, mikor fiaink a csataterén véreznek s az itthonmaradottak aggdó lelket nemzetiünk óriási küzdelme köti le: Mégis kellett-e kiállítást rendeznünk, hogy megmutassuk, hogy az itthonmaradottak törhetlen bizalommal vannak a jövő iránt és mezőgazdasági munkáikat és kötelességeiket most is lelkiismeretesen teljesítik. Ebből a munkából fog a diadalmas háboru után a nemzetnek biztos erőforrása fel-fakadni. Igazi öröme szolgál a gazdáknak, hogy szerény munkásságuk eredményét a főispán méltányolja. Felkéri őt, mint a gazdák megértő, melegsívű barátját, hogy nyissa meg a kiállítást.

Cicatricis Lajos főispán a következő szavakkal nyitotta meg a kiállítást:

— Nagy örömemre szolgál az a szíves fogadtatás, amiben a gazdák részesítettek. Belső lelki szükségletet elégítettem ki, mikor itt megjelentem, mert minden alkalmat felhasználok, hogy a szorgalmasan dolgozó magyar nép lelkét és törekvéseit felismerjem. És mint a magyar kormány bizalmi emberé-

nek kötelességem is, e nehéz időkben különösen, hogy a néppel érintkezzem.

— E mostani kiállítás nemcsak hogy nem időszzerűtlen, de nagyon is szükséges. Egy népnek valódi jellemét a válságos időkben lehet megismerni s igazi bensője az események sulya alatt mutatkozik a maga valóságában. Örömmel mondhatom, hogy a szegedi népnek azt a karakterét ismertem meg, hogy mentől nagyobb megpróbáltatás elé állítja a sors: lelkének frissesége annál csodálatosabb. A szegedi nép nemes lelkivilágát nem hagyták érintetlenül a háboru eseményei, de meggyőződés az, hogy népünk lelkét az a gondolat uralja, hogy az ellenséget ne csak fegyverrel győzzük le, hanem győzzük le azzal is, hogy mindnyájan a helyünkön maradva, az eddiginél is megfeszítőbb munkásságot fejtve ki, nemzetünk jólétét minden körülmények között biztosítsuk. Ez a mostani nagyszerű baromfiállítás azt jelenti, hogy nincs köztünk csüggedő és mindenki tudja a kötelességét. Ez a kiállítás azt jelenti, hogy a gazda most is nemcsak hogy megműveli földjét, de szorgos gondot ad gazdasági felvirágoztatásunk egyik hatalmas ágára, a baromfi tenyésztésre is. Felette fontos ez az államháztartásban, mert amellett, hogy nem vonja el a népet a föld megmunkálásától és tőlkét sem igényel, mégis hatalmas jövedelmi forrást jelent. Örömmel nyitom meg e nagyszerű kiállítást, s kérem a gazdákat, hogy jövőben is lelkesen karolják fel e gazdasági ágat s én ígérem, hogy amikor segélyökre lehetek mindig az oldaluknál fogva találni, ezzel a kiállítást megnyitom.

A főispán nagyhatású beszédét a gazdák zajos tetszésnyilvánítással fogadták. Ezután a kiállítás rendezője Gerle Imre dr. körülkallauzolta a főispánt és kíséretét a kiállításon. A főispánt kellemesen lepte meg a kiállítás gyönyörű anyaga. Majd Bogári Kálmán gazdasági felügyelő elnöke alatt a bíráló bizottság megejtette a bírálatot, melynek eredménye a következő:

Orpington-fajokért: Diszoklevél Gerle Imre dr. I. díj, Kéry Lajos, II. díj, Csaca Sándor, III. díj, Magyar Péter, IV. díj, Dobó Miklós.

Plymouth-fajokért: Diszoklevél és I. díj Magyar Péter, II. díj Kéry Lajos, III. díj Dobó István, IV. díj Dobó János, Dobó János dícsérő oklevél, Ördög Illés elismerő levél.

Fehér magyar fajokért: I. díj Pintér Ferenc, II. díj Ördög Illés, III. díj Német Lajos, Pintér Ferenc diszoklevél.

Vegyes tyúk félékért: I. díj Széll János, Német Lajos elismerő oklevél, Széll János dícsérő, Dobó Antal dícsérő, Kalmár Mór elismerő oklevél.

Pulykákért: I. díj Babarczy József, II. díj Csala Sándor, III. díj Kazi András, Babarczy József diszoklevél, Kazi András diszoklevél, Ördög Illés elismerő.

Ludakért: I. díj Magyar Péter, II. díj Dobó István.

Kacsákért: I. díj Ördög Illés, Halasi György elismerő.

Galambokért: Liliom István első díj és diszoklevél Sas Sándor II. díj.

Páváért: Dobó János elismerő oklevél.

A kiállítás megtekintése után a gazdák és vendégek a gazdakörök díszszázlói alatt a templomba vonultak, hol Barmos György plébános ünnepi misét mondott és áhitattól áthatott gyönyörű szentbeszédet tartott. Misa után a hívők kivonultak a templom előtti honvédelemlékhez, hol az alsótanyai gazdafjúság közmívelődési egyesülete a honvédelemléket megkoszorozta, miközben Pálffy Ferenc elnök hazafiasságtól áthatott szép beszédet tartott.

Délben a főispán tiszteletére a Szeged-alsótanyai Központi mezőgazdasági egyesület székházának dísztermében gazdaebéd volt, amelyen a résztvevő gazdák egész megtöltöttek a nagy termet. Az ebéd közben Gerle Imre dr. a zajos éljenzéstől többször félbeszakított beszédben üdvözölte a főispánt, mint a gazdák vendégét. Beszédéből közöljük a következőket:

— Mi mint gazdaemberek most nem politizálunk és nem is vagyunk hivatalos Méltóságod páratlan becsületességgel eltöltött és nagy tehetséggel végzett hosszú közéleti pályáját méltányolni. Mint szintén gazdaembert üdvözöljük vendégünkül s lelkes elismeréssel adózunk azon vezérmunkásságáért, melyet ezideig is a kisgazda társadalom érdekében oly lelkesen kifejtett.

— A mi gazdáink őszinte örömmel látták azt, hogy a kormány mai szegedi exponense maga is gazdaember, mert a gazdaközönség működését, céljait, egész nagy horderejében csak egy gazda tudja méltányolni. Alsótanya lakossága reménységgel tekint Méltóságod közgazdasági működése elé, mert Méltóságod belátja, hogy a tanya boldogulásának a város veszi hasznát.

Gerle Imre felkészítője után a gazdák zajosan éltették a főispánt, ki az elhangzott beszédre a következőket válaszolta:

— Szeged városának nagy multja van s az évszázadokon keresztül folytatott sikeres küzdelmeket csak e lakosság lelkének őseréje érteti meg és ez őserő fogja szép jövőjét is kivirágoztatni. Összhangnak kell uralni a lelkeket, akkor az erők nem forgácsolódnak szét és az eredmény újabb-újabb siker lesz. Magam is osztom azt, hogy a multban a tanyavilágért nem történt meg minden, aminek történni kellett volna. És itt, hol 60.000 gazda van, ez alapot csak a mezőgazdaság fejlesztése adhatja meg.

E boldogulás főfeltételei pedig a jó közlekedési eszközök. Ma már Magyarországon nem igen lehet elmenni 16 kilométert sehoh, hogy vasúthoz ne érjünk. És itt e termő, szépen művelt földek azt még nélkülözik. Én nem félek attól, hogy a felépítendő nagy vasút eltereli a forgalmat. Ez ellenkezőnek a vonzás törvényével, mely a városoknál is érvényesül s a környék kisebb városait a vasút csak hozzánk fogja vonzani. De ettől eltekintve nem célunk a tanyavilágot gazdasági rabszolgaságba tartani, ellenkezőleg, az a célunk, hogy a tanyai nép kibonthassa erejét, a jólét minél magasabb fokára emelkedjék, hogy a magyar nép minél jobban levelezzen, bokrosodjék.

— Fontos dolog az is, hogy mennél jobban fejlesszük a közlekedést, annál jobban nagyobbodik a városi és magánföldek haszonképesége és ez — nagyon természetes — nem esőkkenti, hanem inkább hathatósan növeli a többi foglalkozási ágak jövedelmét. Dícsérettel emlékezhetem meg azokról, amiket ma láttam s kívánom, hogy a gazdasági egyesület s annak munkásai ezután is sikerrel védjék meg fontos feladataikat.

A főispán beszédét a gazdaközönség lelkes tapsal és éljenzéssel fogadta.

Ezután Varga Antal Bokor Pált éltette, ki minden gazdasági munkából kikéri a részét. Bokor Pál a hadbavonultakat éltette. Ördög Vince lelkes beszédben mondott köszönetet Gerle Imrének a gazdatársadalom nevében azért a fáradhatlan munkásságért, melyet a közgazdaság emelése érdekében évtizedek óta folytat. Magyar Péter a gazdák igaz barátját Somogyi Szilvesztert éltette, mire a főkapitány válaszában a gazdasági egyesület áldásos munkáját méltatta. Beszéltek még Szomora József és Pálffy Gergely, kik a főispánt éltették.

Ebéd után a főispán néhány tanyai gazdaságot tekintett meg s este hatkor tért vissza a városba.

A LEMBERGI METROPOLITÁNK.

Krakkó, október 26. A Glos Narodi jelenti, hogy Septicky András gróf, a lebergi rutén metropolita, akiről nem tudták, hogy az oroszok hóvá hurcolták, most értesítést küldött orosz fogságából. Először Nisninogorodba, azután a kaukázusi Kurskba szállították. Itten érte a legfelsőbb rendelkezés, hogy Kiewbe kell vinni, ahol most is van.